



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

48 Et cominabantur ei multi vt taceret. At ille multo magis clamabat, Fili David, miserere mei.

49 Et stans Iesus praecepit illum vocari. Et vocant caeci, dicentes ei, Animum quior esto, surge, vocat te.

50 Qui proiecto vestimento suo exiliens, venit ad eu.

51 Et respondens Iesus dixit illi, Quid tibi vis faciam. Cecus autem dixit ei, Rabboni vt videam.

52 IESVS autem ait illi, Vade, fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

C A P. X I.

1 Et cum appropinquaret Ierosolymae & Bethaniam ad montem oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, & ait illis,

2 Ite in castellum quod contra vos est, & statim introeuntes illuc, inuenietis pullum ligatum, super quem nemo adhuc hominum sedit, soluite illum, & adducite.

3 Et si quis vobis dixerit, Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet huc.

clamans magis verò ipse vt taceret multi eum erant & obrogabant eum
וכאין הווי בה סנאא דנשתוק חו דין ותיראית קעני
Iesus & stetit mei miserere David filii & dicebat
הוא ואמר ברה דדווה אתרחם עליו וקום ישוע
bono sis aeo ei & dicitur caecum & vocavit illum vt vocaret eu & petiit
ונקד דנקרוניה וקראוהי לסמיא ואמרין לה אתלבב
& surgens pallium suu reliquit caecus verò ille te vocat surgens
קום קרא לך: חו דין סמיא שרא לבשה וקום
Iesum ad veni
אתא לות ישוע: אמר לה ושוע מנא צנא אתא אעבר
dixit & Iesus vt vides Domine mi ei dixit cecus verò ille
ך הו דין סמיא אמר לה רבי דאהוי: וישוע אמר
& iens ipse vidit & illico te seruavit fides tua vide
לה חו דימנותך אחיתך ומחרת אתהוי לך וואל
per viam eum
הוא באורהי:

ii Caput

קפלאון יא

ofanna in labarcho vnius matutinis

דצפרא דחרב בשבא דאושענא

& Bethaniam Bethphage declina per Ierusalem appropinquaret & cum

וכר קרב לאורשלים על גנב ביתפנא ובית עניא

eis & dixit discipulis suis e duos misit oliuarum montem ad

לות טורא דויתא שרר תרין מן תלמידוהי ואמר להון:

וואו לקריתא הו דלקובלון וכר שעתרה דעאלון

qua ingrediētes hora & eade q nobis est regione illu in pagum ite

filii ex cui quisquā q ligat est pullum vos inuenietis in eum erunt

אנתון לה משכחון אנתון עולא דאסיד דאנש מן בני

vobis dixerit quisquam celsi cum adducite soluite in sedie non hominum

אנשא לא רכבה שרו איתאוהי: וואן אנש נאמר לבון

requiritur quia domino nro ei dicite hoc estis facientes cur

מנא עבדין אנתון הדא אמרו לך דלטמן מתבעי

huc cum mittet & statim

ומחרת משרב לה לכנא:

48 και ἐπιτίμων αὐτῷ πολλοὶ τῆς συναγωγῆς ἐδίδον αὐτῷ μαλακὸν ἔκραζον, ἢ ἐδάμιον, ἢ ἑσόνμα. 49 καὶ ἔστη ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸν φωνήσασα καὶ φωνῶσα τὸν πεφθῶτα, λέγοντες αὐτῷ, Δαυὶδ, ἐλεῖμα φωνῶσα. 50 καὶ ἀποκαλῶν τὸ ἵματιον αὐτοῦ, ἀράσας ἠλθεν σέβας τῷ Ἰησοῦ. 51 καὶ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ἢ ἄρα οὐκ οἶσθα ὅτι ἐπεὶ λέγει αὐτῷ, ἢ ἀβραάμ, ἢ ἰσαάκ, ἢ ἰακώβ, ὅτι Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἔραβ, ὅτι ἰσραήλ, καὶ ἀβραάμ, καὶ ἰσαάκ, καὶ ἰακώβ, ὅτι Ἰησοῦς ὦν τῷ δέδωκεν.

Κεφ. ΙΑ.

1 Καὶ ὅτι ἐγγιζοῦσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, εἰς Βηθσαῦν καὶ Βηθανίαν σέβας τὸ ὄρος τῶν Ἰερουσαλῶν, ἀποστείλας δύο ἀποστόλους αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς, 2 Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὕμνησον καὶ εἰσαγγέλατε ἑσῶν εἰς αὐτὴν, ὅτι ἔστιν ἐκεῖ ὄνος ὁμοιωμένος καὶ κέντρον ἑσῶν εἰς αὐτὴν ἀγαγετέον. 3 καὶ ἂν ἴσῃ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ, καὶ εἴπῃ, ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ἐκεῖ, καὶ εἰπάτω, ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ἐκεῖ, καὶ εἰπάτω, ὅτι ὁ κύριός ἐστιν ἐκεῖ.

in platea foris portam ad q. vicius erat pullum inuenerunt & abierunt
 4 ואזלו אשכחו עילא דאסיר על תרעא לבר בשוקא
 eis dixerunt qui adstabant iis ex homines essent soluētes & cū
 וכד שרין הוו : 5 אנשון מן אילין דקיטין אמרו להון
 verò illi pullum estis qui soluētes estis facientes quid
 מננה עכרין אנתון דשרין אנתון עילא : 6 הנון דין
 eos & dimiserunt Iesus eis præceperat sicut eis dixerunt
 אמרו להון איך דפקד אנון ישוע ושכבו אנון :

super eum & iniecerūt Iesum ad pullum & addux. ipsum
 7 ואיתוחי לעילא לורת ישוע וארמיו עלוהי
 erant sternentes verò multi Iesus super eū & sedit vestimēta sua
 מאניהון ורכב על וחוי ישוע : 8 סניאא דין משון הון
 arborib. de ramos erant exdentes & alij in via pallia sua
 נחתיהון באורהא ואחרנא פסקין הון סוכא מן אילנא
 q. post eum & illi qui ante eum & illi in via & sternebant
 ומשון באורהא : 9 והנון דקרמוהי והנון דבתרה
 in nomine qui venit ille benedictus osanna & dicebant erāt clamātes

קעין הון ואמרין אושענא בריך הו דאתא בשמרה
 David patris nostri q. venit regnum illud & benedictum Domini
 דמריא : 10 וברכא הי מלכותא דאתא דאבון דויר
 in templum in Ierusalem Iesus & ingressus est in excelsis hosanna
 אושענא במרומא : 11 ועלי ישוע לאורשלם להיכלא
 exiit vespertinum tempus autem effet cū omnia & conspexit
 וחזא כל מרס כד הוא דין ערנא דרמשא נפק
 exiisset eū postero & die duodecim cū in Bethaniam
 לבית עניא עם תרעסר : 12 וליומא אחרנא כד נפק
 longinquo ē vnam ficum & vidit esuriit Bethania ē
 מן בית עניא כפן : 13 וחזא תתא חרית מן רוחקא
 & eum q. equā in ea inueniret vt si ad eam & venit folia in qua erant
 דאית כה טרפא ואתא לותה דאן נשכח כה מרס וכד
 erat non enim tempus folia nisi in ea inuenit non venisset
 אתא לא אשכח כה אלא אן טרפא זכנא ניר לא הוא
 ficuum
 הווא דתאנא :

4 Et abeuntes inuenerunt pullum ligatum ante ianuā foris in buiuo: & soluunt eū.
 5 Et quidam de illis stantibus dicebant illis, Quid facitis soluētes pullum?

6 Qui dixerunt eis sicut præceperat illis Iesus, & dimiserunt eos.

7 Et duxerunt pullum ad Iesum: & imponunt illi vestimenta sua, & sedit super eum.

8 Multi autem vestimenta sua strauerunt in via, alij autem frondes cadebant de arboribus, & sternebant in via

9 Et qui præibant, & qui sequebantur clamabant, dicētes, Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini.

10 Benedictum quod venit regnum patris nostri David: Hosanna in excelsis.

11 Et introiuit Ierosolymā in replum: & circumspēctis omnibus, cū iam vespera esset hora, exiit in Bethaniā cum duodecim.

12 Et alia die cūm exirent à Bethania, esuriit.

13 Cūmque vidisset à longē ficum habentem folia, venit, siquid fortè inueniret in ea. Et cūm venisset ad eam, nihil inuenit præter folia. nō enim erat tempus ficorum.

4 ἀπολλοὺς ἀσκήσαντες ἐπιβάντες ἐπὶ τὸν ἄστυ ἀπὸ τοῦ ἰεροσολύμοιο, καὶ λυοῦσιν αὐτὸν.
 5 καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐστησαν λέγοντες τοῖς ἄλλοις, τί ποιεῖτε λυοῦσιν τὸν ἄστυ; 6 οἱ δὲ εἶπον αὐτοῖς, καὶ θεὸς ἐπέ-
 τιλάτω ὁ ἰησοῦς καὶ ἀφήσεται αὐτὸν. 7 καὶ ἕτεροι δὲ τῶν ἰματῶν αὐτοῦ ἐσπρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν, ἄλλοι δὲ τοῖς ἄδρα-
 κτοῖς ἐκαστὸν ἐκ τῶν δένδρων, καὶ ἐσπρωσαν εἰς τὴν ὁδὸν. 8 καὶ οἱ ἀπολλοὺς, καὶ οἱ ἀκούσαντες αὐτῶν, λέ-
 γοντες, ὁ σάββας διὰ τὸν ἄστυ ὁ δὲ ἰησοῦς ὁ δὲ ἰησοῦς πωλείς; 10 διὰ τὸν ἄστυ ἢ διὰ τὴν βασιλείαν τοῦ σατα-
 νᾶ; 11 καὶ εἰσὶν ἰεροσολύμοιο ὁ ἰησοῦς, εἰς τὴν ἰερὴν. ἔτι πάλαι ἐπὶ τῆς ἰερῆς, ὁ ἰησοῦς ἦν ἰησοῦς τῆς ἰερῆς, ὅταν εἰς Βηθανίαν μὲν ἦν ἰησοῦς.
 12 ἔτι ἔτι ἐπὶ τῆς ἰερῆς ἐπὶ τῆς Βηθανίαν, ἐπὶ τῆς ἰερῆς, 13 καὶ ἰδοὺ σὺ κῆν μακρόθεν, ἐκχυσται φύλλα, ἢ ἄρα ὁ ἰησοῦς
 ἢ ἐπὶ αὐτῆς. ἔτι ἰησοῦς ἐπὶ αὐτῆς, ὅταν εἰς τὴν ἰερὴν, ἢ ἐπὶ αὐτῆς, ἢ ἐπὶ αὐτῆς, ἢ ἐπὶ αὐτῆς, ἢ ἐπὶ αὐτῆς.

u ij

14 Et respondens dixit ei, iam non amplius in aeternu ex te fructum quisquam mādudcet. Et audiebant discipuli eius.

15 Et veniunt iterum Ierolofolymam. Et cum introisset in templum, cepit eiicere vendentes & ementes in templo, & mensas numulariosu, & cathedras vendentium columbas euerit.

16 Et non sinebat vt quiscquam transferret vas per templum:

17 Et docebat, dicens eis, Nonne scriptum est, Quia domus mea, domus orationis vocabitur omnibus gentibus? Vos autem fecistis cathedras latronum.

18 Quo audito, principes Sacerdotum & Scribae quarebant quomodo eum perderent: timebant enim eum: quoniam uniuersa turba admirabatur super doctrina eius.

19 Et cum vespera facta esset, egrediebatur de ciuitate.

20 Et cum mane transirent, viderunt ficum aridam facta ad radicibus.

21 Et recordatus Petrus, dixit ei, Rabbi, ecce ficus, cui maledixisti, aruit.

22 Et respondens Iesus, ait illis, Habete fidem Dei.

23 Amen dico vobis, quia quicquid dixerit huic monti, Tollere & mittere in mare, & non hesitauerit in corde suo, sed crediderit quia quodcunque dixerit, fiat: fiet ei.

comedat non fructus ex te quisquam & in aeternu posthac illi & ait **ואמר לה מכיל ולעלם אנש מנבי פארא לא נאכול** Iesus & ingressus est in Ierusalem & venerunt discipuli eius & audierunt **ושמעו תלמידויו: ואתו לאורשלם ועל ישוע**

& vendebat q emebant eos eiicere & cepit Dei in templum **להיכל דאלהא ושרי דנפק לאילין דובנין ומובנין** eorum & cathedras trapezitarum mensas & subuertit in templo **היכל וחק פתורא דמערפנא וכורסותא דהנון** trāsferret vt quisquā permittens & non columbas q vendebant **דמובנין יונת: ולה שבק הוה דאנש נעבר**

nonne eis & dicebat erat & docens templum per vas **מאנא בנו היכלא: ומלה הוא ואמר להון לה**

vos gentibus ab oibus vocabitur orationis domus quia domus mea scripta est **מנב דביתא בית צלותא נקרא לכלהון עממא אתון** latronum speluncam fecistis eam **רין עברתוניה מערתא דלסניא: ושמעו רבי**

erant timentes eum perderent quomodo erant & quæretes & scribae sacerdotum **כתנא וספרא ובעין הו דאיכנא נוברוניה דחלין הו** in doctrina eius erant mirantes populus uniuersus quia eum timens **רין מנה מטל דכלה עמא תמיהין הו ביולפנא:**

ieiunij secundæ septimanæ דשבתא דרתין דצומא

& mane ciuitatem extra exierunt vespera esset & eduxerunt **וכר הוא דמשא נפקו לכר מן מדינתא: ובעפרא**

& recordatus est radice sua aruisset cum illam sicū viderit trāsiret eam **בר עברין הו תתא הי כר יבישא מן עקרא: ואתדבר**

exaruit cui impetrasset illa ficus ecce dñe mi ei & dixit **שמעון ואמר לה רבי הא תתא הי דלטת יבשרת:**

Dei fides in vobis fit illis & ait Iesus & respiciens **וענא ישוע ואמר להון תהוא בכון הימנותא דאלהא:**

tollitor huic monti qui dixerit quia is vobis ego dico amena **אמין אמר אנא לכון דמן דנאמר לטורא הנא דאשתקל** erit q existens crediderit sed in corde suo dubitauerit & nō in mare & cadet **ופל כימנא ולא נתפלג בלכר אלא נהימין דהוא הו** dixerit quicquid ei fiet quod dixit **מדם דאמר נהוא לה מדם דאמר:**

14 και ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ, μηκέτι οὐκ ἔστιν ἀπὸ ἀνθρώπου καρπὸν φέρων. καὶ ἤκουσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, 15 καὶ ὡς ἔρχονται εἰς Ἱερουσαλὴμα· καὶ εἰσέλθων ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο οὐκ ἐβάλλειν τὰς πωλοῦσάων καὶ ἀγοραζούσας ἐν τῷ ἱερῷ· καὶ τὰς τραπέζας ἔβη ἐκβάλλων, καὶ τὰς καθέδρας ἔβη πωλοῦσάων τὰς πελυστραῖς, καὶ σφύρα· 16 καὶ ὡς ᾤσθη ἵνα τίς θύξῃ καὶ σκεῦός τις εἰς τὸ ἱερόν. 17 καὶ εἰδὼς αὐτὸς, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι ἔρχεσθε ἢ ἡμεῖς, ὅτι ὁ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς καὶ προσεύχεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ὑμεῖς δὲ ἐποίησατε αὐτὸν ἀνάγειν λατρίαν. 18 καὶ ἠκούσαν οἱ γραμματεῖς, καὶ οἱ δόκτορες, καὶ ἔζητοῦσιν πῶς αὐτὸν ἀπολοῦσιν· ἐφοβοῦντο γὰρ αὐτὸν, ὅτι πᾶς ὁ ὄχλος ἐκείνην ἠκούσθη ὅτι διδάσκει αὐτὸν. 19 καὶ ὅτι οὐκ ἔγνωσαν, ὅτι περὶ τοῦ ἔλεως τῆς πίστεως. 20 ὁ πᾶς ὁ ὄχλος ἐκείνην ἠκούσθη ὅτι διδάσκει αὐτὸν, εἰδὼν πῶς οὐκ ἔγνωσαν ἐξαμύνειν αὐτὸν. 21 καὶ ἀμαρτωλοῦς ὁ Γεβθαί, λέγει αὐτῷ, Ραββί, εἰδὼς ἡ σὺ καὶ λέω καταραστὴν, ὅτι ἔχειται. 22 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτοῖς, ἔχετε πίστιν θεοῦ. 23 ἀμὲν εἶπὼν λέγει ὑμῖν, ὅτι ὅς τις εἴπῃ, τῷ ὄρει τούτῳ, ἔρθη ἔρηπι, καὶ βληθήναι εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ μὴ ἀμφισβητήσῃ, καὶ βληθήναι εἰς τὴν θάλασσαν, εἴσται αὐτῷ ὅ ἐστιν εἴπῃ.

estis orantes quicquid vobis ego dico hoc propter
24 מטל הנא אמר אננה לבון דכל מרם דמעלין אנתון
 & cum vobis & fiet estis q accipientes credite estis & petentes
 ושאלין אנתון הימנו דנסבין אנתון ונהוא לבון ו **25** ומא
 aliquem aduers² vobis quod est id remittite ad orandum estis stantes
 דקמיין אנתון למעליו שבוקו מרם דאית לבון על אנש
 verò si offensas vestras vobis remittat qui est in cælis pater vester vt etiã
 דאין אבוכון דבשמיא נשבוק לבון סבלותכון **26** אן דין
 remittet qui in cælis pater vester non etiam fueritis remittetes non vos
 אנתון לא שבקין אנתון אף לא אבוכון דבשמיא נשבוק
 ambulã & eum Ierusalem rursùm & venerunt offensas vestras vobis
 לבון סבלותכון **27** ואתו טוב לאורשלם וכד מהלך
 & seniores & scribæ sacerdoti principes ad eum venerunt in templo esset
 הוא בהיכלא אתו לותר רבי כהנא וספרא וקשישא
 dedit & quis ru facis hæc potestate in qua ei & dicunt
 ואמרין לה **28** באינא שולטנא הלין עבר אנת ומנו יהב
 dixit Iesus verò ipse facias vt hæc hanc potestatem tibi
 לך שולטנא הנא דהלין תעברו **29** הו דין ישוע אמר
 mihi vt dicatis vnum verbum ego etiam vos interrogabo eis
 להון אשאלכון אף אננה מלתנא חדא דתאמרין לי
 ego facio hæc potestate in qua vobis ego dicã & ego
 ואנא אמר אננה לבון באינא שולטנא הלין עבר אנת
 ex an czlo è erat vndenam Ioannis baptismus
30 מעמודיתה דיוחנן מן אימכנא הי מן שמיא או מן
 si & dicebant apud se & cogitabant mihi dicite huminibus
 בנינשא אמרו לי **31** ואתחשבו בנפשון ואמרו דאן
 credidistis ei non & quare nobis dicit czlo quodd è ei dixerimus
 נאמר לה דמן שמיא אמר לן ולמנא לא הימנתוניהו
 populo à est metus hominibus quodd ab dixerimus et si
32 ואן נאמר דמן בני אנשא דחלתא רהי מן עמא
 esset quodd verè Ioannem ipsam erant tenentes enim omnes
 בלהון גיר אחדין הון לרה ליוחנן דשריר אירת
 ipse propheta
 נביא הו

24 Propterea dico vobis, Omnia quæcunque orantes petitis, credite quia accipientis, & euenient vobis.
25 Et cum stabitis ad orandum, dimittite siquid habetis aduersus aliquem: vt & Pater vester qui in cælis est, dimittat vobis peccata vestra.
26 Quodd si vos non dimiseritis, nec Pater vester qui in cælis est, dimittet vobis peccata vestra.
27 Et veniunt rursus Ierosolymam. Et cum ambularet in templo, accedunt ad eum summi Sacerdotes & Scribæ & Seniores, & dicunt ei.
28 In qua potestate hæc facis? & quis dedit tibi hanc potestatem vt ista facias:
29 Iesus autem respondens, ait illis, Interrogabo vos & ego vnum verbum, & respondete mihi: & dicam vobis in qua potestate hæc faciam.
30 Baptismus Ioannis de czlo erat, an ex hominibus? Respondete mihi.
31 At illi cogitabant secum, dicentes, Si dixerimus de czlo, dicit nobis, Quare ergo non credidistis ei?
32 Si dixerimus ex hominibus, timemus populum: omnes enim habebant Ioannem quia verè propheta esset.

24 משל הנא אמר אננה לבון דכל מרם דמעלין אנתון
25 ומא ושאלין אנתון הימנו דנסבין אנתון ונהוא לבון ו
26 אן דין דקמיין אנתון למעליו שבוקו מרם דאית לבון על אנש
27 ואתו טוב לאורשלם וכד מהלך
28 באינא שולטנא הלין עבר אנת ומנו יהב
29 הו דין ישוע אמר
30 מעמודיתה דיוחנן מן אימכנא הי מן שמיא או מן
31 בנינשא אמרו לי ואתחשבו בנפשון ואמרו דאן
32 נאמר לה דמן שמיא אמר לן ולמנא לא הימנתוניהו
 ואן נאמר דמן בני אנשא דחלתא רהי מן עמא
 בלהון גיר אחדין הון לרה ליוחנן דשריר אירת
 נביא הו



33 Et respondentes dicunt Iesu, Nescimus. Et respondens Iesus ait illis, Neque ego dico vobis in qua potestate hęc faciam.

C A P. XII.

1. Et cepit illis in parabolis loqui: Vineam plantavit homo, & circumdedit sepem, & fodit lacum, & edificavit turrim, & locavit eam agricolis: & peregrę profectus est.

2. Et misit ad agricolas in tempore seruum, vt ab agricolis acciperet de fructu vineę.

3. Qui apprehensum eum eeciderunt: & dimiserunt vacuum.

4. Et iterum misit ad illos alium seruum: & illum in capite vulnerauerunt, & contumeliis affecerunt.

5. Et rursus alium misit, & illum occiderunt: & plures alios: quosdam cadentes, alios vero occidentes.

6. Adhuc ergo vnum habens filium charissimum: & illum misit ad eos nouissimum, dicens, Quia reuerentur filium meum.

7. Coloni autem dixerunt adiuicę, Hic est heres: venite, occidamus eum: & nostra erit hereditas.

8. Et apprehendentes eum occiderunt, & eiecerunt extra vineam.

9. Quid ergo faciet dominus vineę? Veniet, & perdet colonos: & dabit vineę aliis.

non & etiam eis dixit: scimus non Iesu ipsi & dicunt & respondentes
וענו ואמרין לה לישוע לא ידעינן אמר להון ואיל לא
ego facio hęc potestate in qua vobis ego dico ego
אמר אמר אנא לכון באינא שולטנא הלין עבר אנא

Caput

קפלאון יב

vineam plantavit vnus vir cum parabolis cum eis loqui & cepit
ושרי דנמלל עמחון במתלא נברא חד נצב כרמא

ואחררה סינא וחפר בה מעצרתא ובנא כרה מגדלא

ואחררה לפלחא וחוק: ושדר לות פלחא עבדדו

מננא דמן פארא דכרמא נסב: הנון דין מחאוהי

ושדרוהי כר ספיק: ושדר טוב לותהון עברא אחרנא

ואיל להו רנמוהי ועלפוהי ושדרוהי כצערא: ושדר טוב

אחרנא ואיל להו קטלוהי ולסנאא עברא אחרנא שדר

מנהון מחו מנהון דין קטלו: לחרתא דין חד כרא

נבר נברתון מן כרי: הנון דין פלחא אמרו כנפשהון

הנו ורתא תו נקטלוהי ותהוא דילן ירתותא: ונסכו

קטלוהי ואפקוהי לבר מן כרמא: מנו חכיל נעבר טרא

כרמא נתא נובר להנון פלחא ונתלוהי כרמא

לאחרנא

33 & ἀποκριθῆντες λέγουσιν τῷ Ἰησοῦ, οὐκ οἴδαμεν· ὁ Ἰησοῦς ἀποκριθὲς, λέγει αὐτοῖς, ὅτι ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ αὐτὸ ποίω.

1 Καὶ ἤρξατο αὐτοῖς ἐν παραβολαῖς λέγειν· ἀμπελῶνα ἐφύτυσεν ἀνθρώπος, & περιέθηκε φραγμῶν, & ἀπέκλεισε ἰσχυροῦς, & ὄψιδετο αὐτὸν γεωργοί, & ἀπέκλεισε. 2 ἀπέστειλε σκῆψους ὡς γεωργοὶ τῆς κερμῆς δουλοῦ, ἵνα ἀπέκλειον γεωργῶν λάβῃ ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀμπελῶνος· 3 οἱ δὲ λαοὶ αὐτοῦ ἐξήρασαν, & ἀπέκλεισαν καὶ οὗτοι. 4 πάλιν ἀπέστειλε σκῆψους αὐτοῖς διῆσαι δουλοῦ κακίους λιθολογοῦντες ἐκφραλαίοντες, & ἀπέκλεισαν ἢ πικροῦντες. 5 πάλιν ἀπέστειλε κακίους ἀπέκλεισαν, & πολλοὶ διῆσαν, ὡς ἰδοὺ δούλους, ὡς δὲ ἀποκλείοντες. 6 ἐπὶ οὖν ἕνα υἱὸν ἔχει ἀγαπητὸν αὐτοῦ, ἀπέστειλε καὶ αὐτὸν σκῆψους αὐτοῦ ὡς γεωργοὶ λέγουσιν, ὅτι οὐκ ἀποκλείονται τὸν υἱὸν μου. 7 ἔκτιστοι δὲ οἱ γεωργοὶ εἶπον σκῆψους αὐτοῦ, ὅτι ὁ υἱὸς οὗτος ὁ κληρονόμος ἐστὶν τοῦ ἀμπελῶνος. 8 ὁ λαὸς αὐτοῦ ἀπέκλεισαν, & ὄψιδετο αὐτοῦ ἀμπελῶνα. 9 ὁ υἱὸς οὖν ποῖνος ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος ἐλθόνταί, & ἀπολέσει ὡς γεωργοί, & δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

